

Motion till riksdagen

1988/89:T407

av Jan Strömdahl och Viola Claesson (båda vpk)

Företräde för oskyddade trafikanter

Trafikreglerna för vägtrafik återfinns i vägtrafikkungörelsen. I verkligheten gäller djungelns lag, d.v.s. den starkare har företräde.

Med en våldsamt växande biltrafik, större och snabbare fordon, hetsigare tempo och allt bristfälligare övervakning har situationen förvärrats. Den är värst i storstäderna men märks i hela landet.

Olyckornas antal har ökat på senare tid. Men det som inte återfinns i någon statistik är lika allvarligt: rädslan, otryggheten, förtrycket. Det gäller främst de oskyddade trafikanterna: fotgängare, cyklister, mopedister. Äldre människor vågar sig ofta inte ut i trafiken. Många som skulle kunna använda den miljövänliga och smidiga cykeln i sitt dagliga resande vågar inte det på grund av det hårda trafikklimatet och bristen på hänsyn mot de oskyddade, de svagare.

Situationen blir inte bättre av att trafikreglerna har sin grund i mellankrigstidens okritiska respekt och beundran för automobilen. Inte ens vid övergångsställen har de gående en otvetydig företrädesrätt (jmf VTK 83 § och 136 §). Detta har i praktiken inneburit att de starkare och snabbare (bilförarna) nästan alltid alltid anser sig ha företräde.

Högerregeln (VTK 38 §) gäller möjligen bilförare emellan. Men som cyklist är det direkt livsfarligt att tillämpa lagen. Detta är några exempel på brister i teori och praktik.

Det är dags för grundläggande förändringar. Bilen är inte längre ett tekniskt underverk för överklassen som de gående och cyklade ska behöva bocka och buga för. Bilen är – rätt använd – ett utmärkt färdmedel med goda manöveregenskaper.

Varför inte lära lite av de regler som gäller på sjön? Där ska de snabba och starka (motorbåtarna) väja för de långsamma och svårmanövrerade (segelbåtar, roddbåtar). Alla ska hålla undan för de största fartygen som seglar för sitt bröd (jmf bussar och spårvagnar).

Hemställan

Mot. 1988/89

T407

Mot bakgrund av vad som här anförts hemställs

att riksdagen hos regeringen begär en översyn över trafikreglerna i vägtrafikkungörelsen i syfte att ge de oskyddade trafikanterna – i första hand fotgängarna och i andra hand cyklisterna – ett klart definierat företräde i vägtrafiken.

Stockholm den 18 januari 1989

Jan Strömdahl (vpk)

Viola Claesson (vpk)